

Preparáty k detoxikaci hormonálního systému

Vyslovíme-li v současné medicíně pojem hormon, máme na mysli publikaci o několika stovkách stran, která shrnuje všechny poznatky o hormonech. Při detoxikaci je situace výrazně jednodušší. Na hormonech si obzvláště uvědomujeme, že nedetoxikujeme nemoc, orgán nebo konkrétní funkci, ale že zbavujeme organismus toxinů...

Často dostávám dotazy typu: Řekněte mi, jak mám detoxikovat svůj ramenní kloub, jak mohu detoxikovat žaludek, co mám dělat se svým mozkem, ... Dovolte, abych znovu připomněl, že detoxikace je založena na práci s šesti typy toxinů. Víím, že na posledních přednáškách jsem uváděl teorii pěti toxinů, avšak další výzkum ukázal, že emoce, toxin obvykle uváděný pod číslem pět, musíme dále rozdělit na dva psychické toxiny – **emoce a stres**. Proto dnes hovoříme o šesti typech toxinů.

Celý hormonální systém je řízen především dvěma strukturami, umístěnými v našem mozku – *hypothalamem* a *hypofýzou*. *Hypothalamus* sám žádné hormony neprodukuje, ale produkuje regulační látky, které stimulují nebo tlumí funkci hormonů dalšími orgány. *Hypofýza* již řadu hormonů produkuje sama a další hormony kontroluje. Pod pojmem „další hormony“ si můžeme představit třeba pohlavní hormony, které jsou produkovány vaječníky nebo varlaty. Tyto pohlavní orgány jsou však pouhými loutkami v rukách svých řídících orgánů, *hypothalamu* a *hypofýzy*.

Všechny žlázy s vnitřní sekrecí, produkující hormony (jakož i *hypothalamus* a *hypofýza*), mohou být zatíženy anorganickými toxiny, především těžkými kovy. *Hypothalamus* je orgán, který není chráněn hematoencefalickou bariérou, tedy bariérou, která chrání mozek před průnikem toxických látek z krve. Přestože tato bariéra není vůbec dokonalá, přece jen

mozek alespoň zčásti ochrání. Při vývoji mozku plodu v průběhu nitroděložního vývoje není nervová soustava před toxiny chráněna dokonce vůbec. Proto bývá nervová soustava, do níž patří i zmíněné dva orgány, již od narození zatížena některými toxiny. Jejich působení se však může projevovat až v pozdějším věku.

Značnou část hormonů organismus v dětství neprodukuje – s jejich produkcí začíná až v pubertálním období. Mám na mysli především pohlavní hormony, hormony řídící dozrávání vajíčka či hormony, které jsou důležité pro uchycení vajíčka v děloze a jeho další vývoj. Proto se tak náhle v pubertě mohou objevit různé hormonální obtíže a druhotné problémy, zejména v oblasti činnosti centrálního nervového systému. Toxicky narušená funkce tak komplikovaných orgánů, jako jsou *hypothalamus* a *hypofýza*, se odráží v činnosti nervového systému, v chování, emocích, ... Zkrátka vznikají patologické typy puberty s různými atypickými projevy. Mnohdy ani netušíme, že podíl na tom má právě toxické zatížení *hypothalamu*, které bylo našemu zraku dosud skryto.

I orgán, který se nazývá neurohypofýza, produkující například hormon oxytocin, bývá součástí pubertálních poruch. Oxytocin totiž zajišťuje dobrou náladu a optimismus. Dojde-li k poruše produkce oxytocinu, dostavuje se logicky také nedostatek dobré nálady, který bývá doháněn drogami, anebo naopak může vést k sebevraždám, nihilismu a poruchám chování. U dívek pak má co dočinení s menstruačními problémy. Při záplavě hormonů z chybně regulovaného hormonálního světa se mozek takové dívky chová atypicky, pro okolí nesrozumitelně a pro vlastního nositele mnohdy sebedestruktivně.

Kovy odstraňujeme preparátem **MindDren**, a to z celého organismu, bez jakékoliv lokalizace a cílení. Jiným preparátem, který má takto univerzální charakter, je **Metabex**, který odstraňuje metabolické toxiny ze všech částí organismu. Když jsme u těchto univerzálně působících preparátů, mohu zmínit také preparáty **EviDren** a **PEESDren**, které odstraňují toxiny organického typu. Upozorňuji, že mezi tyto toxiny patří i imunokomplexy (komplex mezi

genetickým materiálem mikroorganismu a protilátkou). Jsou velmi častým toxinem, který se usazuje v organismu především po různých akutních i chronických infekcích. Univerzálně působí i detoxikační preparáty **Streson** a **Emoce**. Ze šesti typů toxinů tak máme pět toxinů, které mohou způsobovat poruchu kteréhokoliv orgánu, tedy i orgánů hormonálního systému. Nesmírnou výhodou detoxikace je, že těmito preparáty postihneme nejen *hypothalamus*, nejen *hypofýzu*, ale i kterékoliv žlázy s vnitřní sekrecí. Klienti, kteří se chtějí zbavit nějakého menšího problému, se mě mnohdy ptají, proč jim doporučuji tolik preparátů. Ohradil se, že na tak malý problém je to příliš drahá záležitost. Je potřeba jim zdůrazňovat, že zisk z takové detoxikace není pouze lokální. Detoxikační preparáty nefungují místně, tak jako třeba mastička na hemoroidy nebo akné, ale odstraní toxiny celistvě, čímž se mění všechny funkce organismu, které byly toxicky zatíženy.

Jako specifické podáváme preparáty, které zasahují mikrobiální ložiska. Vííme, že mikrobiální ložiska se vyskytují v pěti okruzích, v pěti souborech orgánů a tkání, které vždy podléhají jednomu mateřskému orgánu. Rozdíl tedy bude v preparátech,

kteří jsou zaměřené na okruh ledvin, jater, sleziny, srdce nebo plic. Hormonální systém spadá do tří okruhů: okruhu ledvin (kam patří především pohlavní hormony a některé hormony nadledvinkové), okruhu jater (kam patří další nadledvinkové hormony a také hormony ovládající například rozmístění pigmentu) a okruhu sleziny (ovládá hormony štítné žlázy a slivky břišní). Často můžeme detoxikovat příslušnými preparáty všechny tři okruhy najednou, to znamená, že podáváme **Uri-noDren, LiverDren i VelienDren**. Pokud chceme podat jen cílený preparát, pak musíme perfektně ovládat diagnostiku Salvií a EAM programem, anebo mít velké znalosti a zkušenosti, abychom mohli střílet naslepo. Myslím však, že podat zmíněné tři preparáty nikdy není na škodu, protože 90 % chronicky nemocných lidí tyto preparáty potřebuje i z jiných důvodů, než je detoxikace hormonálního systému. Důležitou roli hraje stres. Tkáně a orgány sevržené stresem se detoxikují hůře než orgány stresu zbavené. **Stresonem** docílíme lepšího „vyladění“ detoxikovaného jedince a za to nám může být mnoho lidí vděčných – a také že je. Emoce, respektive rozbití jejich patologických programů umožňuje člověku podívat se na sebe jinýma očima; očima, které nejsou zaslepeny emocionálními poruchami.

Ačkoliv se vám může zdát, že bych se měl k problematice hormonů vyjádřit specifičtěji, buďte si jisti, že se vyjadřuji tak, jak mám. Tento článek vám ukazuje cestu, jak správným způsobem zasahovat do složitého hormonálního světa a zároveň vám umožní docílit úspěchů skutečně holistického charakteru. Lidé totiž mnohdy zapomínají, že detoxikace preparáty Joalis je holistická celostní medicína, nikoliv specializovaná atomizovaná medicína, kde každý orgán, pomalu již každá buňka, má svůj preparát (protože medicína rozdělená do biochemických reakcí jiná být nemůže).

Správně řízená produkce hormonů je velmi významnou podmínkou úspěšného otěhotnění i úspěšného vývoje plodu. Jestliže spojíme tento typ detoxikace i s dalšími detoxikačními možnostmi, uděláme něco, co je při současných znalostech lidstva nedocenené. Ovlivníme tím pozitivní vývoj plodu, tedy stav, v jakém človíček vstoupí do života. A budeme-li přitom detoxikovat i psychiku rodičů tak, aby na dětech neuplatňovali své neurozy, poruchy osobnosti, tenze, stresy a patologické nálady, pak nemám o budoucnost lidstva strach. Nedávno jeden velmi moudrý, starý a sečtělý církevní hodnostář řekl: „*To, co děláte pro lidstvo, bude doceněno teprve tehdy, až si lidé v plné míře uvědomí, jakým způsobem toxiny zkreslují a ničí svět prostřednictvím toxicky zatížených lidských mozků.*“

MUDr. Josef Jonáš

Ilustrační foto: www.shutterstock.com

Detoxikace

Když jsem chodil do základní školy ve Strakoncích, pravidelně jsem si kupoval časopis Sedmička pionýrů. Nikdy nezapomenu na tu tabákem provoněnou novinovou trafikou u Zbrojovky. V jednu dobu vycházel na zadní straně časopisu Asterix a Obelix; kreslený komiks na pokračování. Nesmírně jsem se těšil na každé další číslo. V příbězích Asterixe a Obelixe, pohanských Galů, kteří odolají jakékoliv fyzické přesile, vystupuje mág Panoramix. Kromě jiných užitečných věcí umí vařit kouzelný lektvar, po jehož požití získává člověk nadpozemskou fyzickou sílu. Obelix v dětství spadl náhodou Panoramixovi do kotle, když právě lektvar vařil – proto už lektvar nepotřebuje pít a obrovskou sílu má stále. Asterix (posílněn lektvarem) s Obelixem jsou tak schopni postavit se celým legiím římského vojska a přemoci je. První obrázek komiksu ze zadní strany Sedmičky, který mi při vzpomínce na něj vyvstane na mysl, je římský voják, který třímá v levé ruce štít a v pravé meč, leží na zemi, pokleslý po Asterixově ráně, obláček okolo hlavy a ještě stačí prohlásit:

„Jsem v limbu...“

limbického systému

Tenkrát jsem ještě nevěděl, co slovo *limbus* vlastně znamená.

Limbus je lidově chápán jako místo, „kam přijde duše“, tudíž i s určitou nejistotou, kam vlastně? Ostatní může být předmětem dlouhých diskuzí, ale je téměř vždy spojeno s nějakou vírou, že **takhle to přesně je**, přestože vnímání stavů duše po smrti člověka je v různých kulturách zcela odlišné. V každém případě latinské slovo *limbus* znamená v překladu okraj či lem. **Limbický** neboli **okrajový systém** mozku je tedy soubor těch tkání, které leží jaksi „za okrajem“, jehož lze vymezit velmi podobně jako pomyslnou bránu mezi tím, co vnímáme vědomě, a tím, co vnímá naše podvědomí. Je to systém nervových tkání, které zcela automaticky řídí nejdůležitější a nezákladnější fyziologické procesy v lidském organismu (pohyb trávicích orgánů, tlukot srdce, frekvence dechu, ...), a svou vůlí bychom se organismu do funkce základního hardwaru jenom pletli.

Limbický systém je systémem mnoha tkání, které spolu vzájemně komunikují a spolupracují. Poznamenejme, že ani samotní anatomové se nemožou s určitostí shodnout na tom, jaký je přesný výčet tkání, které do tohoto systému náleží.

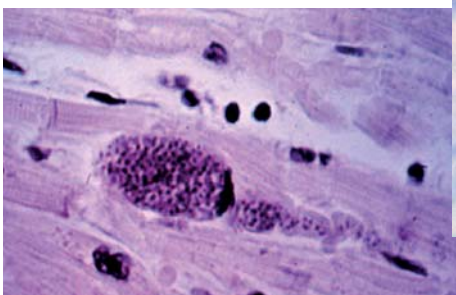
Limbický systém se vyvinul z čichového mozku, tedy pokud vůbec nějaký vývoj mezi druhy byl, o čemž můžeme pouze spekulovat. Každopádně nižší živočichové používají čichovou informaci (informaci o fyzické přítomnosti látky chemické povahy, která se nachází v kontaktní blízkosti) jako prvořadou. Ta spouští fyziologickou odpověď organismu, o které se prostě nepřemýšlí. A tak také lidé s větší přirozenou spontaneitou používají čich pro své instinktivnější rozhodování, a to ve smyslu slangových výrazů „cítím to tak“, „nevoní mi to“ atd. To samé platí i o vzájemném poutu plném erotického náboje mezi mužem a ženou. Má-li se mezi nimi udržet, musí být alespoň v počátku vztahu založeno na základní chemické úrovni, tedy na předpokladu, že se partneri svými vůněmi vzájemně přitahují.

Limbický systém člověka plní a vykonává tyto funkce:

- „Cítí“ emoce, vytváří a spouští reakce na ně, případně zajistí jejich kontrolu.
- Ukládá prožité situace, znalosti a zkušenosti do paměti a zajišťuje vybavování vzpomínek.

- Řídí a zajišťuje péči o děti a sexuální chování.
- Je odpovědný za správnou komunikaci člověka s okolním světem.
- Syntetizuje a vylučuje do krve celou řadu signálních molekul – hormonů, prostřednictvím nichž ovlivňuje činnost dalších hormonálních tkání v organismu (štítná žláza, nadledvinky, pankreas, vaječníky,...).
- Udržuje tělesnou teplotu slučitelnou se životem.
- Řídí činnost a pohyby trávicího systému.
- Zastává roli generálního ředitele dýchacích funkcí (frekvence dýchání, hloubka nádechu a výdechu).
- Ovlivňuje činnost srdce.
- Prostřednictvím propojení s autonomním nervovým systémem zajišťuje okamžité předání informací do základních orgánů (tak jak to známe z pentagramu) jako odpověď na změny v okolním světě nebo vnitřní potřeby těla.

Pokud se převtělíte na chvíli do „myšlení“ mikroorganismů, které jsou ve skutečnosti velice malé, slabé a zranitelné, a potřebují tudíž využít svého hostitele, nenajdete nic „chytřejšího“, než vlézt člověku do podvědomého světa. Tam si totiž přítomnosti mikroorganismů vědomě vůbec nevěsim, tím pádem si myslí, že ani neexistují. Tím ideálním systémem je **limbický systém**. Mikroorganismy totiž manipulují svého hostitele přes emoce a mění celou řadu jeho základních emocí, čímž ho ovlivňují. S takovým

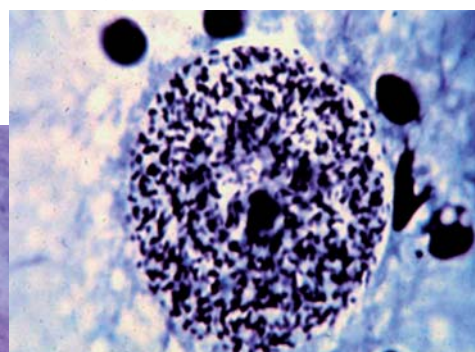
Cysta ve svalu – infekční ložisko

člověkem je poměrně těžké se na začátku detoxikace domluvit, neboť si není schopeno toto ovlivnění vůbec uvědomit, ba je dokonce ochoten se kvůli tomu pohádat. Přitom v metodě detoxikace C. I. C. je očista limbického systému zcela základní a v určité míře a v určitou vhodnou dobu detoxikačního postupu (tedy ne vždy nut-

ně v první detoxikační kúře) se týká snad většiny lidí.

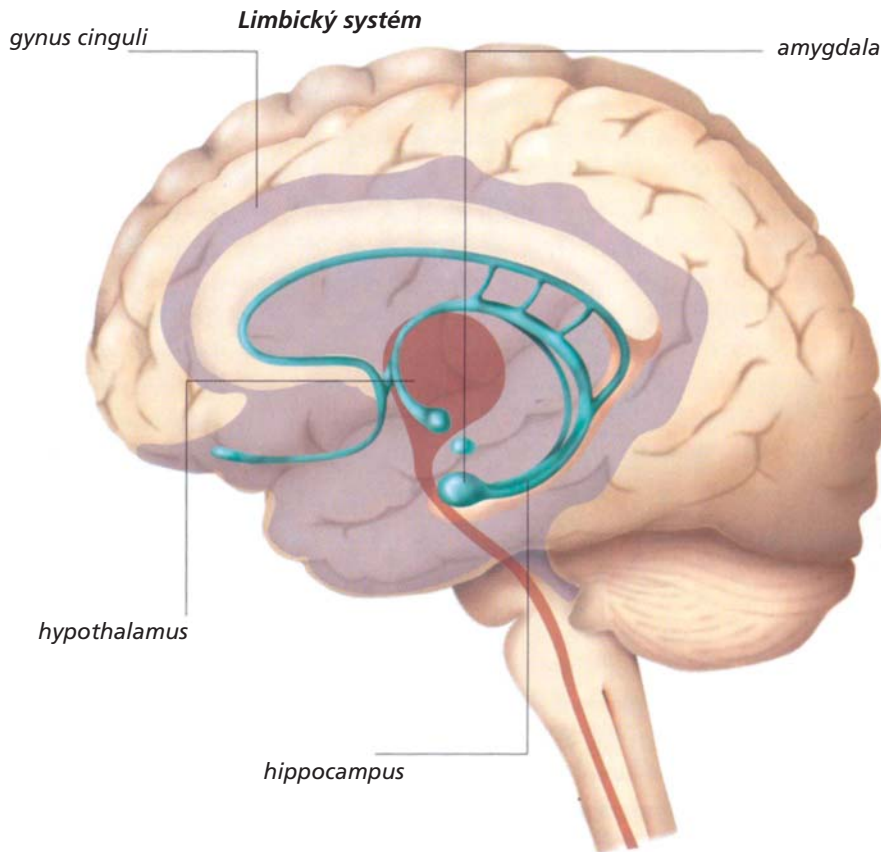
Detoxikace limbického systému je obsažena v mnohých preparátech Joalis. Speciální preparát, zaměřený pouze na tento systém, je **Joalis EmoDren**, který má za úkol detoxikovat konkrétní tkáň limbického systému od infekčních ložisek. Název „**Emo**“ prozrazuje, že tato detoxikace může mít vliv na pravdivější a intuitivnější prožívání emocí, neovlivněné chemickým působením infekčních ložisek plných mikrobiálních toxinů. Podáním preparátu zaměřeného na detoxikaci limbického systému dosáhnete často pozitivních změn. A to i přesto, že o anatomii limbického systému nevíte třeba nic. Účinnost preparátu bude stejná, ať jej podáte vy, nebo já. Naše články jsou pouhou snahou o to, jak vysvětlit vnímavému čtenáři ty mnohdy „zázračné“ účinky preparátů a jejich další souvislosti v organismu. Když za mnou přijde klient a ve výčtu jeho problémů a pocitů naleznou jasnou souvislost s limbickým systémem, zaměřím se v první řadě na něj. A mohu klidně vyjít z následujícího seznamu funkcí limbického systému:

- Když přijde žena s nepravidelným menstruačním cyklem, zaměřím se na limbický systém.
- Když přijde člověk s hyper nebo hypofunkcí štítné žlázy, zaměřím se na limbický systém.

Cysta v mozkové tkáni – infekční ložisko

- Když přijde člověk s psychologickým problémem, zaměřím se mimo jiné na limbický systém.
- Když přijde člověk s bolestí hlavy, zaměřím se mimo jiné na limbický systém.
- Když přijde člověk trpící nespavostí, zaměřím se na limbický systém.
- Když přijde člověk s chronickou únavou, zaměřím se na limbický systém. ...a tak bych mohl pokračovat.

mu, v jejichž prostoru se mohou nacházet toxiny měnící přirozené elektrochemické procesy v mozku.

Amygdala:

- Hraje důležitou úlohu ve vnímání vjemů spojených s emocionálními událostmi a jejich vkládáním do paměti.
- Podílí se na spouštění řady fyziologických procesů spojených s prožíváním strachu, jako jsou strnutí těla, tachykardie, zvýšená frekvence dechu, vylučování stresových hormonů.
- Nejrůznější studie prokázaly, že *toxoplasma gondii* tvoří infekční ložiska právě v amygdale.

Hippocampus

- Důležitá tkáň pro ukládání vjemů z krátkodobé paměti do dlouhodobé a pro orientaci člověka v prostoru.
- Tato tkáň bývá poničena u Alzheimerovy choroby, většinou také vlastními auto-protilátkami.
- Diskutovaná je úloha *hippocampu* v prožívání úzkosti a u projevů hyperaktivity.
- Možná sehrává roli také u určitých druhů epilepsie.

Mammilární tělísko

- Úloha ve schopnosti pamatovat si pracovní a procedurální postupy.
- Její abnormální chování je v některých studiích spojováno s autismem.

Orbitofrontal cortex

- Neschopnost nakládat s materiálními prostředky.
- Plánování činností v návaznosti na odměnu nebo trest.
- Sociální chování, hyper-sexualita.
- Úloha v rozhodování a poznávání nového.

Ing. Vladimír Jelínek
Abrahams, P., Druha, R.: *Lidské tělo.*
Atlas anatomie člověka.
OTTOVO NAKLADATELSTVÍ s.r.o.,
Praha 2003
Ilustrační foto: www.google.com
archiv redakce

K limbickému systému se většinou řadí zejména tyto nervové tkáně:

tkáň mezimozku:

- thalamus
- metathalamus
- subthalamus
- hypothalamus
- šišinka (*corpus pineale*)

dále:

- hypofýza
- septum pellucidum
- amygdala
- hippocampus
- gyrus dentatus
- orbitofrontal cortex
- bulbus olfactorium
- fornix
- mammilární tělísko
- a některé další tkáně

Pokud vás výčet těchto tkání unavil a vy-

pnul vaši pozornost, nezapomínejte, mám pro vás dobrou zprávu. Přesné znalosti mozku můžeme směle ponechat předním odborníkům na neurochirurgii. Některé tyto souvislosti snad můžeme pochopit, ale lidský život je dost krátký na to, abychom vstřebali všechno poznání. A dobrá zpráva je ta, že pokud se nám podaří odstranit překážky a toxiny v systému, organismus se navrátí do své přirozené rovnováhy, a to i přes to, že naše znalosti o tom, jak přesně funguje, nedosahují úrovně neurochirurgů.

Některým jednotlivým tkáním limbického systému se budeme věnovat v dalších dílech seriálu o nervovém systému, neboť si zaslouží speciální pozornost. Jedná se zejména o tkáň **mezimozku**, **hypothalamus** a **hypofýzu**.

Na závěr snad jen připomeňme některé ostatní významné tkáně limbického systé-

Infekční ložisko v limbickém systému biatlonistky?

Spát a odpočívat. Vítková má recept na Soči

PRAHA Lít spát co nejpozději. Setrvat v posteli co nejdéle. Veronika Vítková má pro olympijské hry v Soči speciální plán přípravy. Během listopadové konzultace s lékaři si 24letá biatlonistka vyslechla: Meningitida, kterou jste překonala před čtyřmi lety, jistým způsobem postihla i okolí hypofýzy. „Něco tam úplně nefunguje.“ Léta ji sužují náhle nefungující tělo. Tělo dobře nereaguje v řadě těžké tréninkové jednotky v řadě. „Tělo dobře nereaguje. Musíme improvizovat, mít mezi tréninky něco volnějšího, aby zregenerovalo,“ vysvětluje Vítková. Přesto už dvakrát v sezóně stála na stupních vítězů v závodech Svět-

ového poháru. V Soči by mohla být černým koněm biatlonové sestavy, přitom se pořád nemůže stopycentně spolehnout na svůj organismus.

Dlouho bývala fyzicky výrazně před ostatními. Coby juniorská mistryně světa ze štafety skončila před pěti lety pátá na mistrovství světa žen v Koreji.

Jenže pak dostala zánět mozkových blan. „Po něm se v jejím těle něco změnilo a pracuje jinak,“ říká trenér Jiří Šikola.

Její fyzické výkony – v tréninku nebo v závodech – jsou jak na houpačce. V tréninku bývá unavená

jako první. Letošní příprava na olympijskou sezonu nebyla výjimkou. Proto podstoupila vyšetření. „Lékaři byli překvapení, jak se moje tělo naučilo zvládat zátěž a jak funguju.“

Ještě ji čekají další testy a zkoumání hladiny hormonů, pak dojde na léčbu. Začne si ale až po olympiádě. „Zřejmě se bude do organismu doplňovat nějaká látka, která musí být povolena antidopingovým výběrem,“ vysvětluje Vítková situaci podobnou Šárce Strachové. Slalomářka si píchá růstový hormon.

Vítková zatím zkouší alternativu. Na zátěž vysokohorského prostředí v Soči trénuje mezi štíty Jižního Tyrolska, chodí pozdě spát.

Problémy jí totiž dělá především zátěž v odpoledních hodinách. A jelikož jsou biatlonová klání pod pěti kruhy naplánována na večerní hodiny, chce si „posunout den.“

„Závody po třetí hodině odpoledne jsou pro mě utrpením. Problém mi berou třeba 20 procent výkonu.“

Na doporučení lékařů dopoledne ani nechodí ven, odpočívá, aby nepřítvala hormonem, jehož má v těle málo. Absolvovala i akupunkturu, kde se jí doktor snažil zpřístupnit energetické dráhy.

„Abych tolik netrpěla, že najednou přijde stav úplné nevolnosti a bezmocí, kdy je tělo bez síly.“

Martina Kučerová

Co se dá na tento článek říci? Když už se takto veřejně napiše o zdravotním stavu české české biatlonistky, mě veřejně doporučení zní:

Joalis MiHerb
Joalis Hypotal
Joalis MindDren

a dále zjistit z lékařské zprávy, která infekce vyprovokovala zánět mozkových blan. Pak ještě případně podat mikrobiální preparát...